РІК 1933. Липень Ч. VII.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТИ

Ч. 3959. — Обовязки оо. Душпастирів дотично кандидатів духовного стану.

Еписк. Ординаріят пригадує Всеч. о. Душпастирям розпорядок ч. 3259 поміщений в Епарх. Відомостях з р. 1920 стр. 37—38, по думці котрого кождий душпастир є обовязаний заопікуватися в особливший спосіб кандидатом духовного стану перебуваючим чи то в часі ферій чи при інших нагодах в його парохії.

Обовязком душпастиря є чувати, щоби кандидат духовного стану так під кождим зглядом поводився, як цего вимагає духовний стан, до котрого приготовляється а саме:

1) по можности кождого дня вислухав Служби Божої і служив до Неї;

2) якнайчастіше сповідався і причащався;

3) помагав душпастиреви в цих парохіяльних заняттях, які йому вільно виконувати;

4) вистерігався невідповідного товариства і приставав лише з особами, котрі визначаються релігійним життям;

5) не брав участи в прилюдних зборах і забавах;

6) о кождім виїзді з парохії і повороті до неї повідомляв місцевого душпастиря.

Щоденно відправлювана місцевим душпастирем Служба Божа в точно означеному часі, часті розмови з кандидатом духовного стану на тему душпастировання, аскези,

вічливого поведення та залишення критики Духовних Властей, можуть дати кандидатам духовного стану гарний і хосенний напрям на ціле життя.

Еписк. Ординаріят поручає Всеч. о. Душпастирям виконати совісно цей обовязок і предложити в свойому часі вичерпуючий звіт про поведення кандидата перебуваючого в часі ферій в дотичній парохії.

Ч. 3958. — Речинець для вношення подань о приняття до духовної Семинарії.

Ґімназійні абітурієнти, що наміряють посвятитися духовному станови, мають внести до Еписк. Ординаріяту прохання о приняття до духовної Семинарії найдальше до 15. серпня ц. р.

До прохання належить долучити:

1) метрику хрещення і миропомазання;
2) свідоцтво іспиту зрілости в ориґіналі і всі ґімназійні свідоцтва;
3) власноручно написаний перебіг свойого життя і
4) заяву дотично доплати за удержання в дух. Семинарії.

Опінію що до фізичної здібности кандидата до духовного стану видасть семинарійний лікар.

Кандидат, котрий покінчив науки в ґімназії, яка находиться поза округом перемиської Епархії, має упросити свойого о. катихиту, щоби надіслав звіт про його поведення впрост до Еписк. Ординаріяту.

Про день, в котрому кандидат буде обовязаний особисто явитися в Еписк. Ординаріяті, зістане кандидат окремо повідомлений.

Еписк. Ординаріят поручає Всч. о. Душпастирям повідомити о повисшім ґімназійних абітурієнтів перебуваючих в окрузі їх парохій і переслати в свойому часі впрост до Еписк. Ординаріяту совісний звіт що до поведення кандидата і його родичів зі заподанням їх чеснот згл. налогових блудів.

Ч. 3915. — Заходи в справі побільшення науки релігії в школі.

Часто буває, що Всеч. ОО. Душпастирі в тракті науки на протязі шк. року роблять у шкільної влади усильні старання о побільшення числа годин науки релігії в школі.

Ці їхні заходи не все осягають бажаний успіх, бо Ради шк. бороняться декуди тим, що поділ годин вже усталений та що вони мають точно означений контингент годин релігії на даний шкільний рік для своєї округи. Колиж завдяки інтервенції у висших властей осягається побільшення числа годин релігії, то це треває довший час і на тім тратить добро науки релігії а тимсамим також добро молодих душ.

В ціли управильнення цієї справи на будуче, Епп. Ординаріят поручає інтересованим О.О. Душпастирям, щóби завчасу, ще перед усталенням шкільного поділу годин, поробили потрібні для побільшення числа годин релігії заходи, з одної сторони в заряді школи, який укладає поділ годин, опісля через дотичного Ординаріятського Відпоручника в Раді шк. повітовій, подаючи останньому точні дати що до типу школи, числа гр.-кат. дітвори та вимаганого числа лекцій релігії на тижцень.

Ч. 3960. В справі зберігання прав пароха дотично похоронного обряду.

Права й обовязки пароха що до уладження похоронного обряду для померших вірних на терені його парохії є усталені загальними законами Церкви і постановами Львівського Провінціяльного Синоду з 1891 р. Приймаючи сі закони і постанови як відомі, Еп. Ординаріят поручає Всеч. Духовенству їх совісно заховувати і придержуватися в практиці а на цьому місці особливо пригадує, що до пароха (завідателя, управляючого сотрудника, самост. сотрудника) належить рішати, чи помершому вірному по канонічним приписам належить церковний похорон чи ні, як має виглядати похорон у своїй церковно-обрядовій частині, хто провадить похорон, які священики беруть в ньому участь, чи і котрий священик має ев. говорити нагробне слово і т. п. та що без дозволу дотичного пароха згл. проти його волі не можна посторонньому священикови брати участи в похоронному обряді у церковних ризах.

А часто водиться, що світські установи приготовляють своїм помершим діяльним членам величаві похорони, на які прибувають запрошені священики з околиці, і проти волі місцевого пароха і беруть участь в похоронах для

звеличання діяльности небіщика, яка може тут і там у свойому відношенні до релігії і Церкви стояла під знаком запиту. Буває, що вірні, які знали близше дійсні релігійні настрої покійного гіршаться з того, коли бачать, що священики як служителі Церкви так звеличують память чоловіка, що на те в Церкві собі зовсім не заслужив. Не може одначе парох без справедливої і важної причини забороняти участи в похоронах священикам чи побожним товаришенням, що їх запросила рідня покійного.

Ч. 3916. Цінні видання.

Поручається Всч. Отцям і вірним слідуючі популярні і актуальні видання:

1) **Слово про святу Христову Церкву.** Видавництво ОО. Василіян у Жовкві 1933, брошура стор. 24.

В брошурі обговорюються в популярний спосіб на зразок проповіди такі питання: Кілько є Христових Церков? Котра є правдива Христова Церква? По чім пізнати, хто належить до правдивої Христової Церкви? Слідують ще збивання закидів противників. Брошура надається до масового поширення в місцевостях загрожених схизматицькою та сектанською агітацією.

2) **Соціялістичні кличі в світлі правди.** Зібрав і пояснив о. Маркіян Марисюк ЧСВВ. Друкарня ОО. Василіян у Жовкві 1933, сторін 24.

Брошура обговорює в популярний спосіб закиди соціялістів і безбожників проти релігії та Церкви і заосмотрює їх короткими досадними відповіцями. Надається до масового поширення по містах і тих селах, де загніздилися радикали та сельроби.

Обі брошури повинні знайтися в парохіяльних, братських та читальняних бібліотеках у кількох примірниках.

Ціна кождої з них виносить 20 грош в.

Ч. 3520. Оголошення дотично метрики уродин і хрещення Розалії Потемко.

Епископська Консисторія мукачівської епархії віднеслася до Нас з проханням о винайдення метрики уродин і хрещення Розалії Потемко уродженої около 1902 р. в Галичині. Родичі єї називалися: Адам Потемко обряду рим.-кат., а мати Катерина Щевішка обряду греко кат.

Поручається Впр. і Всч. ОО. переглянути метрикальні книги кілька літ перед і кілька літ по 1902. році, чи згаданий случай не є записаний в книзі уродин і хрещення і евентуально переслати метрику уродин і хрещення Розалії Потемко Епископській Консисторії в Перемишлі.

Ч. 3303. — Поручається книжочку: „Українського краю Заступниця й Мати“.

Появилася побожна книжочка п. н. »Українського краю Заступниця й Мати« накладом »Брацтва Страждучої Матері Божої на Білостоці« в Лісках коло Белза.

Ся книжочка може причинитися до поширення набожности до Матері Божої, тому поручаємо її Всечесному Духовенству і вірним, особливо тим, що відвідують відпустове місце на Білостоці.

Ч. 4110. — Речинець присилання зібраних грошей на на „Петрів гріш“ — до 31. серпня.

Пригадується Всч. урядам парохіяльним, що квоту грошей зібраних на »Петрів гріш« належить пересилати до канцелярії Епископ. Консисторії найдальше до 31. серпня ц. р.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 3643. о. Павлюк Матвій, парох в Боянци — завідателем деканату Великомостенського.

Ч. 3948. о. Куновський Володимир, парох в Висоцку нижнім — заступником декана деканату Височанського.

Ч. 4039. о. Вітик Михайло, парох в Колбаєвичах — заступником декана Рудецького деканату.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 3435. о. Др. Мельник Михайло. — Нижанковичі.

Ч. 3986. о. Воробій Михайло — Добрачин.

Померли:

о. Гумецький Юліян, декан і парох в Мостах великих 20/6 1933.

о. Венгринович Діонізій, парох в Кречовичах 25/6 1933.

о. Ѥесторович Лев, емер. катихит ґімн. в Перемишлі. 29/6 1933.

Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 15. липня 1933.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.

II. ЧАСТЬ.

о. О. ОРСЬКИЙ.

Зовнішне й внутрішне апостоловання.

(Кілька гадок під розвагу з приводу Ювил. Року).

В біжучому році (від 2. IV. 1933—2. IV. 1934) припадає 1900-літня річниця найбільшої події в історії світа, а то річниця Відкуплення людського роду Ісусом Христом. З сею річницею лучиться рівночасно цілий ряд найзнесліших Божих Дарів. В сім році упливає також 1900 літ від установлення Найсв. Тайни Евхаристії, Священичої влади, Смерти Ісуса Христа, установлення Преч. Діви Марії Матірю людського роду, Вознесення Г. Н. І. Хр., Зіслання св. Духа та розпочаття апостольської діяльности катол. Церкви.

Св. Отець Пій XI. звертає увагу цілого світа на ті надзвичайні події і з того приводу проголошує Ювилейний Рік в тій непохитній надії, що він принесе нинішному світови такі користи, що їх принесло для поганського світа Відкуплення.

Нинішні часи можна вже порівнати до часів, що попередили епоху Відкуплення людського роду. Неповгамована жажда уживання, ідолопоклонство перед грошем, самолюбство, ненависть, пімста, ось це є та атмосфера, що серед неї веґетував римський нарід. Упадок обичаїв й віри дійшов вже до того степення, що як стверджує один тогочасний поганський історик, Риму не уздоровить жаден ґеніяльний муж стану чи фільософ... хиба сам Бог у власній Особі вступить на землю.

І дійсно зійшов сам Бог на землю. Всім людям подав многоплідне й обильне зерно св. Євангелії. Воно стало жерелом відродження й щастя поганського світа. Людей позискував Ісус Христос Своїм подвійним апостолованнем: зовнішним, коли навчав, творив чуда і орґанізував Свою Церкву, та внутрішним, коли молився, терпів й тихо працював.

Відносини нинішних часів є подібні до тих, що панували перед 1900 літами. Як тоді наступила моральна обнова поганського світа через апостоловання Ісуса Христа, так і тепер тільки воно одно може стати дорогою до від-

родження нинішного зляїцизованого світа. До сего апостоловання в особливіший спосіб заохочує нас теперішний Намісник Христа, Пій XI. Проте подамо тут кілька гадок про це подвійне апостоловання, зовнішне й внутрішне, по взору Спасителя.

1. **Зовнішне Апостоловання.** Його можна практикувати при помочі ріжних середників. Наймогучішими з них є слово, письмо й апостольський чин.

Богато проповідників працювало для впровадження Божого Царства до людських душ при помочі переконуючого слова. Горячі й сердечні слова більше переконували, зміняли світогляди та провадили людей до Бога, чим вчені дискусії чи арґументи. Нинішні часи з своєю пропаґандою слова про свідоме материнство, нерозривність подружжа, усунення релігії зі школи, ставлення нації понад Бога (крайний націоналізм), вимагають і від нас дійсно енерґічного але горячого й сердечного слова.

Побіч живого слова велике значіння в апостолованню займає письмо, преса чи книжка. В останніх часах вже богато говориться й пишеться про пресу. Про те тут тільки скажемо, що преса найсильніше ділає на духовий устрій суспільности. Вона якраз виробляє прилюдну опінію та стає диктатором в духовім світі. Могучість й силу преси належито оцінюють вороги Бога й Церкви до своїх переворотних цілей. І треба признати, що до своєї цілі змагають вони з подиву гідним завзяттєм та не жалують на пресу й злу книжку ні часу, ні праці, ні гроша. Сьогорічний Ювилейний Рік повинен і католикам дати притоку до поглиблення значіння доброї преси й книжки. Як що католики сю силу занедбають, можна за голосом Апостольського Престола й католицького Епископату сказати, що тоді з певністю замовкнуть дзвони і опустіють церкви. Не дивно, що і теперішний Св. Отець Пій XI. горячо поручає, щоби »кождий католик свідомий свойого післанництва став апостолом ширення преси і доброї книжки«. (Промова до провід. італ. К. А. дн. 23. XII. 1932 р.).

Д. б.